

Nr 48.

Av Herr **Johansson** i Brånalt, om skrivelse till Kungl. Maj:t
angående särskild inkomstskatt å ogifta personer i viss
ålder m. fl.

I vårt land med dess stora naturtillgångar och utvecklingsmöjligheter fordras för deras tillvaratagande till landets ekonomiska, sociala och nationella förkovran en tillväxande, kraftfull, arbetsduglig och kunnig befolkning. De senare åren uppvisa en, i förhållande till landets folkmängd, avsevärd minskning i äktenskapsfrekvensen och i antalet födda barn. Dessa tidstecken båda allt annat än gott för vårt folks framtid. Anledningen torde till en stor del vara att söka däri, att bland alla folklager alltmer utbreda sig förut okända krav på ökade levnadsbehov samt njutnings- och nöjeslystnad, ty det är tydligt att ogifta personer eller familjer med inga eller få barn kunna påräkna att bereda sig en bekvämare och bekymmerfriare tillvaro än gifta makar med många barn, även där levnadsförhållanden, inkomster och tillgångar äro likartade.

Då det lyckligt nog ännu inom vårt land finnes barnrika familjer, särskilt bland landsbygdens mindre bemedlade befolkning, synes det mig vara en samhällets plikt att med lagstiftningens hjälp söka förhindra, att sådana familjers antal minskas, samt tillika i görligaste mån bereda föräldrar i knappa ekonomiska omständigheter möjlighet att lämna sina barn den vård och uppfostran, som äro ägnade att dana dessa till livskraftiga, dugliga och goda svenska medborgare.

En praktisk utväg att nå dessa önskemål synes mig vara att pålägga alla ogifta män över 32 år och alla ogifta kvinnor över 28 år en extra beskattning av förslagsvis 5 procent av deras beskattningsbara årsinkomst, med någon procentförhöjning för varje år varunder de leva ogifta, samt en motsvarande skattehöjning på gifta makar med inga barn efter vissa

års äktenskap. För familjer med endast ett eller två barn skulle ock sådan tilläggsskatt utgå, dock till lägre procent. Ser man, som sig bör, detta spörsmål även från den synpunkten, att skatt till det allmänna bör påläggas efter de skattepliktiges förmåga att bära skattebördan, är det uppenbart, att ogifta och makar med inga eller få barn äga förhållandevis större skatteförmåga än familjer med många barn. Det kan därför icke förnekas, att den av mig föreslagna skattereformen är rättvis. De ökade inkomster, som denna särskilda beskattning komme att tillföra staten, synas mig i första hand företrädesvis bära användas för att sätta barnrika familjer i betryckta ekonomiska förhållanden i tillfälle att bereda sina barn behöflig vård och uppfostran.

I förhoppning att riksdagen måtte beakta dessa i samhällets eget livsintresse betydelsefulla synpunkter vågar jag härmed vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning i fråga om särskild inkomstskatt å ogifta män och kvinnor i viss ålder, ävensom å barnlösa gifta makar och å makar, som ha endast ett eller två barn att försörja, och därefter för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 25 januari 1915.

Nils Johansson.
Brånalt.

I motionens allmänna syfte instämmer

S. Welin.
